

Є тільки один дійсно невичерпний скарб—це велика бібліотека

Невичерпний скарб

Випуск
№2 (7)

червень 2018 рік,
Харків

Видається з 15 грудня 2016 року

Електронний бюлетень Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Шановні читачі! В цьому випуску:

✓ Пригадаємо, що всі ми родом з дитинства, достатньо поглянути на дитячі ілюстрації Ю. Васнецова, і ви — у казковому світі.

✓ А ще, повертаємося у незабутні шкільні роки, або, як це бути учнем Шостої всеукраїнської школи бібліотечного журналіста?

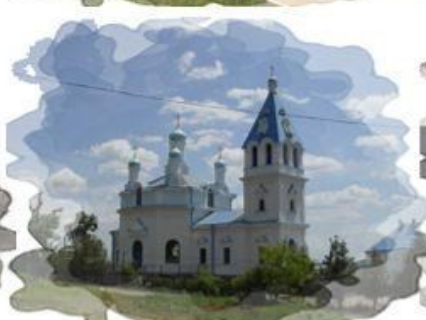
✓ Ніколи не забудемо про біду, що сталася в ніч з 25-го на 26-те квітня, 32 роки тому – Чорнобильський вибух.

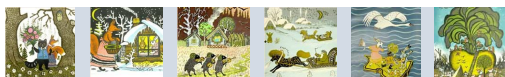
✓ Напевно, багато хто знає афоризм «Будем жить!», наспівуючи у День Перемоги “Смуглянку”.

✓ Пізнаємо Європу разом і продовжуємо традицію подорожувати колективом куточками нашої Слобожанщини.

✓ І знову, закликаємо: бережіть здоров'я та любіть книжки!

Приємного читання!

Оформлення дитячої книги завжди було і буде найсерйознішим іспитом для ілюстраторів через невідступну чесність маленьких критиків. І найвищою оцінкою творчості художників стає упізнання їх ілюстрацій, які пам'ять буде зберігати з дитинства.

Перший день квітня задає мажорну тональність всьому місяцю - День сміху. 2 квітня світ відзначає Міжнародний день дитячої книги - свято без вікового цензу (адже «ми всі родом з дитинства»), з обов'язковою усмішкою, теплом в грудях і купою дитячих спогадів. А 4 квітня відзначається день народження художника, який зробив для дитини зустріч з книгою незабутньою — Юрія Олексійовича Васнецова (1900-1973рр.). Творець чарівного світу казкових образів, таких близьких і зрозумілих дитині (адже його малюнки звірів і птахів так схожі на іграшки), художник ще за життя був визнаний класиком в області дитячої книги.

Васнецов Ю. О. «Був я живий хлопчисько ...»

Юрій Олексійович, улюбленим читанням якого до старості залишалися казки, так визначив головне завдання своєї творчості: «В своїх рисунках я стараюсь показати уловок прекрасного мира родной русской сказки, воспитывающей в детях глубокую любовь к народу, к нашей Родине и её щедрой природе».

«Казковий» художник Юрій Олексійович Васнецов

Уривок інтерв'ю зі старшою дочкою майстра, художницею Єлизаветою Васнецовою (Є. В.)

На ваш вибір професії вплинув, звичайно ж, тато?

Є. В.: На мене вплинула його робота. З малих років я настільки була заморожена тим, як тато малює, що стояла у нього за спиною, затамувавши подих. А тато, відчувачи це моє благоговіння, говорив, малюючи kota чи ведмедя: "Ось зараз я буду робити в очах зіниці і теж дихати не буду ..."

Дивно: сучасні малюки так само люблять васнецовські картинки, як їх люблять діти в 1960-і роки. В цьому є щось загадкове ...

Є. В.: Для мене тут загадки немає. Я в дитинстві бачила весь процес татової роботи - від початку і до кінця. У тата кожна деталь була продумана. Ось якась травинка, яку ніхто і не помітить, а він над нею думав... Вдихав в неї життя... Він все робив від душі, а дитина це відчуває.

Звідки у Юрія Олексійовича було таке тонке розуміння дитячої психології?

Є. В.: Папа сам залишався в чомусь дитиною і тому багато речей відчував інтуїтивно. Наприклад, він вважав, що для дитини важлива справжність. Якщо ведмідь, то ведмідь. Не натуралістичний, а впізнаваємий.

А хто вам в дитинстві читав казки - мама чи тато?

Є. В.: Мама. А тато часто слухав разом з нами.

Він часто згадував своє дитинство?

Є. В.: Кожен день! Все, що він малював, - це було з його вятського дитинства. З Вятки він приніс в дитячу книгу і ярмарки, і іграшки, всі ці шарманки, свистульки, дудочки, а гуси, поросята, коні? - все звідти!

А які роботи батька ви найбільше любите?

Є. В.: Ті, за які він постраждав. Адже був такий час, коли його переслідували. На початку 1930-х тата звинувачували в формалізмі. Його перша [ілюстрована-уточ.] книга "Конек-Горбунок" так і не вийшла у світ.

Як він це переживав?

Є. В.: Дуже переживав. Він був вразливою людиною, не міг терпіти грубості. З тих пір тато замкнувся.

Ніколи не виступав на жодних зборах, навіть до Спілки художників заходив рідко.

А що йому приносило радість?

Є. В.: Живопис. Адже він закінчив живописне відділення академії мистецтв і до книги долучився через живопис.

А що він любив, чим захоплювався?

Є. В.: Якось прийшов до тата мистецтвознавець і питає: "Яке у вас хобі?" - "У мене хобі немає", - сказав тато. А взагалі він багато чого в житті любив. Дуже любив рибалити. Йому подобалося лагодити взуття. В юності, коли навчався в академії, він цим гроші заробляв. Любив цирк. У ньому самому було щось від церковного артиста. А ще тато любив голубів. У нас вдома була величезна клітка на вікні. І головне, що тато любив, - він любив бути вдома, в сім'ї. Сядемо вчотирих, і йому добре. Коли доводилося їхати в Москву здавати книгу, то, прощаючись, завжди плакав. Дуже любив свята. У дитинстві лягав під Різдво на батьківську шубу, щоб батько не пішов без нього на нічну службу.

Не втомлююся дивуватися тому, як у вас у родині все зберігається.

Є. В.: Мама завела колись фанерну коробку, скоріше навіть короб, куди ми складали всі татові улюблені речі. Кулька-розкидайчик, яка йому колись сподобалась. Якась незвичайна обгортка від цукерки. Зелені і фіолетові кришечки від кефірних пляшок. Глиняна свистулька, куди наливаєш воду і вона співає як соловей. Мама зберегла п'ять або шість моїх дитячих малюнків, зроблених під час війни. А ще, звичайно, ми не викидали попередні татові малюнки, ескізи...

Сім'я Васнецових (зліва направо): Галина Михайлівна, Наташа, Юрій Олексійович і Ліза. 1949

Сьогодні ми спостерігаємо, що найвищою нагородою художника дійсно залишається вдячна пам'ять нащадків.

Підготувала: Світлана Мажара

Освіта — скарб; праця — ключ до нього

Напиши так, щоб тебе побачили!

(Участь у Шостій всеукраїнській школі бібліотечного журналіста)

Як знайти себе у цьому світі? Складно. Тільки той, хто спотикаючись, знову і знову встає та продовжує йти, знайде себе.

Гортаючи сторінки свого старого щоденника пригадую...

«Я учениця 5 класу. До нашої школи прийшла нова бібліотекар. Вона цікава, щира, ініціативна. Згодом, я сиджу у колі учнів, які погодилися допомогти їй у створенні бібліотечної газети, тільки назви вже не пам'ятаю та рубрики, за яку я відповідала». Роки пролетіли, як мить. Зі мною залишилась мрія, я хочу навчати дітей.

Пізніше: «Я студентка фізико-математичного факультету педагогічного університету: формули, теореми. Мета — учительська професія. Світ дивовижний! Напишу, намалюю книгу про фізику! Створила 19 сторінок. І тільки випадкове питання зав. відділом обслуговування університетської бібліотеки може кардинально змінити життя: «Світлано, а ви не знаєте, зі студентів нема охочих на півставки попрацювати у бібліотеці?». Моя швидка відповідь: «Я можу та хочу!».

Тепер я — бібліотекар, протягом 10 років присвячую себе улюбленій професії та знову стверджую, що мою професію можливо зробити незвичайною. Наприклад, бібліотекаря стати журналістом. А допомагає в цьому вже шостий рік поспіль навчально-інноваційний проект «Школа бібліотечного журналіста», який було створено на базі Харківської дер-

Фото: Ольга Терещенко

Обов'язковою умовою реєстрації до Шостої всеукраїнської школи бібліотечного журналіста було членство у Харківському обласному відділенні (філії) ВГО «Української бібліотечної асоціації» (ХОВ УБА).

жавної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка (ХДНБ) за грантової підтримки програми «Бібліоміст» IREX/Україна, інформаційного партнерства НВП "Ідея" та журналу "Бібліотечний форум України". Диву даюся, завдяки Школі бібліотечного журналіста, яку я відвідала втретє, ті ідеї, що були зі мною завжди, нарешті, знайшли своє місце та можливість реалізуватися. До навчання в ній, це були невдалі спроби «створити», але без знань результату не буде. Було все: щорічні складні, цікаві завдання, спілкування з фахівцями своєї

справи та, нарешті, отримання третього місця (за рішенням колег) за створення корпоративного видання — електронного бюлетеня «Невичерпний скарб». Мабуть, це саме та книга, яку я протягом життя намагалася писати. Скільки років буде існувати бюлетень та як буде змінюватися його зміст, я не знаю, але маю надію на довге життя цього проекту...

А для цього потрібна невпинна робота над собою, математик за природою своєю, який намагається креативно писати тексти, навчається любити слово — це щось. Інколи увечері, коли все заплановане зроблено, родина засинає, залишаються наодинці тільки ти та тиша, приходить воно — натхнення. За твоєю спиною виростають крила і починається політ думки. Аркуш наповнюється текстом. Настінний годинник все гучніше повідомляє, як плине час, будинок засинає міцніше. Поставлена крапка. Дивлюсь на час, а там друга ніч, і тільки кіт переді мною, сидить та дивиться, очі його майже заплющуються, поглядом промовляє: «Ходімо вже відпочивати?».

Попереду новий день, яким я буду продовжувати порушувати сталі теореми життя та доводити, що не завжди 2 помножити на 2 буде чотири, а можливо й 5, або 6, або...

Поринула у спогади С. Мажара

Фото: Ольга Терещенко

Мовний вишкіл у Школі авторства від Лідії Поперечної, редактора проекту «Українська бібліотечна енциклопедія» Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого.

Спадщина історії

Чорнобильська зона відчуження (наймасштабніший пам'ятник техногенної катастрофи)

Ідею використовувати «мирний атом» на службі народному господарству СРСР вперше висловив академік Курчатов - творець радянської атомної бомби.

У 70-х роках минулого століття в Радянському Союзі почалося активне будівництво АЕС, і вже через десять років на частку атомних станцій доводилося 15% усієї вироблюваної в країні електроенергії. Чорнобильська АЕС була гордістю Радянського Союзу: до 1986 року вона була найпотужнішою в країні і однією з найпотужніших у світі атомних електростанцій. У тому, що майбутнє енергетики за атомними станціями, не сумнівався ніхто.

АЛЕ ТРАПИЛАСЯ КАТАСТРОФА !!!

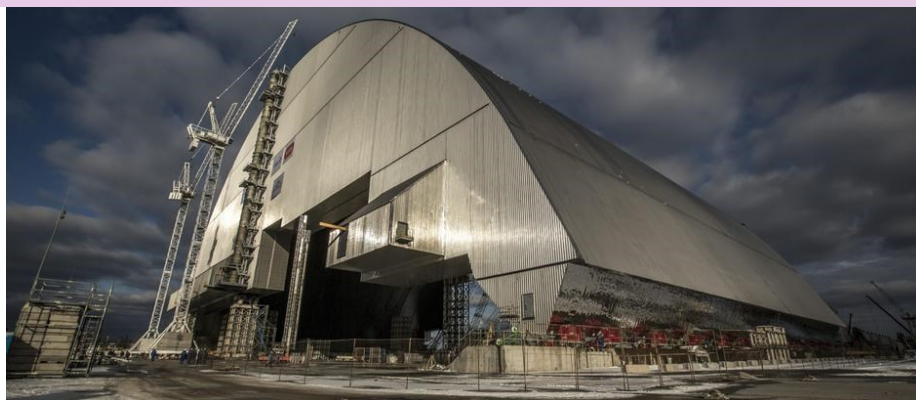

Аварія на Чорнобильській АЕС - розцінюється як найбільше у своєму роді за всю історію атомної енергетики, повне руйнування 26 квітня 1986 року четвертого енергоблоку Чорнобильської атомної електростанції, розташованої на території Української РСР. В навколишнє середовище було викинуто велику кількість радіоактивних речовин. 134 людини перенесли променеву хворобу різного ступеня тяжкості. Більше 115 тис. чоловік з 30-кілометрової зони були евакуйовані. Понад 600 тис. осіб брали участь у ліквідації наслідків аварії.

Сьогодні Чорнобиль - місто, назавжди застигло в часах Радянського Союзу. Живуть у всій ЧЗВ 5 тис. чоловік, переважно, персонал, що обслуговує ЧАЕС і особовий склад МВС України, який охороняє 30-кілометрову зону від проникнення нелегалів.

Минуло більше 30 років, а день Чорнобильської трагедії продовжує хвилювати людей. Де гарантія, що ця трагедія не повториться?

**Люди, будьте пильні і обережні,
безвідповідальність породжує
трагедію.**

Конфайнмент («Укриття-2») - новий захисний саркофаг на ЧАЕС

✓ У 2009 році за версією журналу Forbes місце Зони відчуження увійшло в список 12 найбільш екзотичних туристичних напрямків нарівні з Антарктидою і Північною Кореєю. Рівень радіації подекуди перевищує допустимий в 30 разів, але це не зупиняє бажаючих подивитися на наймасштабніший пам'ятник техногенної катастрофи. Через рік офіційно українською владою екскурсії в Зону відчуження були дозволені.

✓ В Зоні відчуження живуть люди, повертаючись до своїх домів. Вони почали буквально через кілька тижнів після вибуху на ЧАЕС: хтось не розумів, що таке радіація, хтось вважав, що їх просто залякують, хтось не хотів залишати майно або просто вирішив померти вдома. У 1986 році самоселів було 1,2 тис. осіб, зараз - в чотири рази менше. За віком більше 60 років тут живуть 85%. Діти в зоні відчуження не народжуються, хоча і з цього правила є виняток. 25 серпня 1999 у самоселів Михайла Ведерникова і Лідії Совенко народилася дочка Марія - перша і єдина дитина зони. Зараз вона в ЧЗВ не мешкає.

✓ У 10-кілометровій зоні практично неможливо знайти занедбані сільські будинки. Незабаром після аварії було прийнято рішення знести і закопати будови на зараженій землі. У полях на цій території можна побачити десятки табличок із позначкою радіаційної небезпеки. На місці кожної з них «похований» чийсь будинок.

✓ Близько закопаного селища Копачі знаходиться машинно-тракторна станція. Територія бази вся на старій сільськогосподарській техніці, яку використовували при ліквідації наслідків аварії. Тут же можна зустріти інженерну маши-

ну розгородження «Щуп», за допомогою якої зносили «рудий ліс». Зараз машини випромінюють до 12 тис. МкР / год (при нормі всього 20).

✓ У 1998 році за підтримки Європейського банку реконструкції та розвитку і групи міжнародних донорів почалася реалізація «Плану здійснення заходів на об'єкті "Укриття"», що включає будівництво нового безпечного конфайнмента («Укриття-2») і сховища відпрацьованого ядерного палива.

✓ У листопаді 2016 року на Чорнобильській АЕС відбулась подія, описана чи не усіма ЗМІ світу. Над бетонним саркофагом (об'єкт «Укриття»), під яким з 1986 року покоїться зруйнований вибухом 4-й енергоблок, спорудили стометрову арку (об'єкт «Укриття-2»). Вона захищає саркофаг від дощу, снігу та вітру й у майбутньому має дозволити розгорнути роботи з демонтажу зруйнованого енергоблоку.

✓ Здавалося б, мета була досягнута. Але через півтора року Держінспекція ядерного регулювання України (ДІЯР) повідомила, що новий захист поки не введений в експлуатацію. Тобто, «Для надійної роботи захисної арки потрібно було встановити дуже багато технічних систем. Систему вентиляції повітря, крани для подальшого розбирання конструкцій зруйнованого саркофага. Потрібні автоматизовані системи контролю радіаційного фону, температури. Потрібно було прокласти кабелі для електроживлення техніки, водовідводи, встановити захист від ударів блискавки, систему пожежної безпеки, деякі інші системи. Тільки тоді можна було говорити про здачу конфайнмента (захисної споруди) в експлуатацію. Поки що ці роботи не завершені».

Підготувала: Світлана Мажара

День Перемоги!

"Будем жить, Маэстро!"

В БОЙ ИДУТ
ОДНИ «СТАРИКИ»

45 лет назад был снят один из самых любимых и «поющих» фильмов о войне — «В бой идут одни «старики»».

Леонид Быков о фильме:

- Почему героями мы выбрали именно летчиков? Трудно сказать. Может быть, потому что сам я учился в авиационном училище, мечтал о полетах и до сих пор восхищаюсь представителями этой героической профессии. Разговаривая с летчиками, участниками боев, мы поняли одну очень важную для нас вещь. В жестоком горниле войны, в беспощадном её пламени старшие опытные товарищи стремились, где это было возможно, сберечь молодых и неопытных соколят. В этом была высшая мудрость — забота о будущем, извечное право и долг сильных охранять, растить и воспитывать — себе смену. Так родилась тема «В бой идут одни „старики“». И другая — не менее дорогая нам. Известная мудрость гласит: «Когда говорят пушки, музы молчат». Мы же хотели доказать, что в годы испытаний побеждают те, кто остается людьми в самых жестоких условиях, кто берет с собой в бой все светлое, человеческое, за что и ведет битву с врагом. А что может быть прекраснее музыки? Недаром герои «второй, поющей эскадрильи» любят повторять: «Войны преходящи, музыка вечна!». Злобе, человеческостенавистничеству фашизма наши герои противопоставили высокий гуманизм, творческое созидательное начало, заложенное в человеке. Нам хотелось создать этот фильм в память о тех, кто не вернулся с войны, и в благодарность живым, выстоявшим эту жестокую битву. Поэтому с осо-

бой трепетностью и волнением показываем мы свою картину ветеранам войны. И лучшая награда для нас, когда они говорят: «Да, это было так».

Народное признание

Вышедший на экраны в 1974 году, фильм собрал 44,3 млн. кинозрителей, став четвертым в прокате и единственным в десятке самых кассовых фильмов того года, посвященным тематике войны. Фильм, режиссура и актёрская работа были также отмечены наградами республиканских и международных кинофестивалей. Героям фильма установлены памятники: Маэстро, присевший на крыло своего самолёта в Киеве и памятник механику Макарычу в Харькове.

Афоризмы из кинофильма:

- - Ну как у тебя там? Как у тебя там, Маэстро? - Нормально Падаю /Комдив - Титаренко/
- Летать не умеют. Стрелять тоже... пока не умеют. Но, орлы! / Титаренко/
- Рахмат-джан-ока! - Что? - «Спасибо» по-узбекски. - Будь ласка. - Не понял... - «П о ж а л у й с т а» по-украински. / Ромео — Маэстро/
- Самое тяжелое в нашей работе - ждать... /Макарыч/
- В жизни человека бывают минуты, когда ему никто, никто не может помочь! Рождается сам - и умирает сам /Титаренко/
- Вот в Берлине, где-нибудь на самой высокой уцелевшей стене, я с огромной любовью напишу: «Развалинами рейхстага удовлетворён» /Титаренко/
- Будем жить! /Скворцов/

А город Харьков помнит...

11 апреля день памяти Л. Быкова

Первая мемориальная доска Леониду Быкову была установлена на доме, в котором жил актер более десяти лет, на улице Культуры, 12.

Табличка на Харьковском государственном академическом драматическом театре имени Т. Г. Шевченко - вторая в городе. Леонид Быков снялся в более 20 фильмах ("Максим Перепелица", "В бой идут одни старики", "Аты-баты шли солдаты" и другие), сам поставил три художественных фильма. Девять лет актер работал именно в этом театре.

Граффити портрет "Маэстро" Леонида Быкова на стене дома прямо в центре города на ул. Сумской, 26 из серии «Гордость Харькова», единственный который освещается ночью.

Воодушевлялась С. С. Мажара

Продолжение следует...

Наукова бібліотека презентує

Пізнаємо Європу разом

День Європи - щорічне свято миру та єдності в країнах Європейського Союзу. У цей день жителі України і усіх країн Європи відзначають день спільних цінностей, спільної історії всіх націй континенту.

В основі економічного та соціального процвітання Європи лежить перш за все культура, цивілізація. Саме Європа створила сучасний світ таким, яким він є, саме тут були закладені основи сучасної держави, громадянського суспільства, система соціальної справедливості, загальнолюдських моральних і духовних цінностей. Важливо, що в європейському житті існує повага й прагнення до повного дотримання цих цінностей.

Основними нормами й принципами функціонування європейської спільноти є: демократія, верховенство права, рівні умови для всіх, побудова суспільства турботи й справедливості, повага до себе й інших та мир.

Україна знаходиться на першому етапі до вступу до ЄС.

День Європи — свято миру і єдності

14 травня в читальному залі № 3 (вул. Валентинівська, 2), було проведено навчально-виховний захід. Девіз нашого свята «День Європи — свято миру і єдності». Були присутні студенти фізико-математичного факультету, співробітники університету.

На цьому заході прослухано лекцію про історію створення Європейського Союзу, про її засновників, про те, як країни приєднувались до єдиної європейської родини. Студенти прослухали Гімн Євросоюзу, 9-ту симфонію Л. Бетховена «Ода до радості», також було показано відеороліки про представництво Євросоюзу в Україні, про структуру самого Євросоюзу. Наприкінці культурного заходу було проведено невеличку вікторину «Пізнаємо Європу разом».

А. А. Кроль, зав. чит. залом № 3

Відкрий для себе Європу

17 травня 2018 року у читальному залі №1 (вул. Алчевських, 29) зі студентами історичного факультету було проведено інформаційно-просвітницький захід «Відкрий для себе Європу».

Чудові змістовні презентації-доповіді представили студенти 1 курсу. Про історію створення ЄС інформацію надав студент Онацький Артем, а про Європейську інтеграцію України, взаємозв'язки України з ЄС ознайомила Шкода Ляна.

У читальному залі була представлена цікава книжкова виставка, оформлені яскраві інформаційні стенди «Знайомтесь – Європейський Союз», «Подорожуємо країнами Європи». Зав. читальним залом Т. Ф. Полосіна розповіла про символи Європейського Союзу, інформаційні центри ЄС в Україні, їх значення для поширення знань та інформації про ЄС та сприяння розвитку відносин між Україною та ЄС.

Студентам була запропонована віртуальна подорож деякими країнами Європи, яка супроводжувалась розповіддю про цікаві факти з історії Німеччини, Данії, Британії, Греції, Франції. Також була проведена вікторина для студентів.

Треба відзначити, що ніхто не залишився байдужим, відчувався непідробний інтерес і що така зустріч потрібна. Щиру подяку висловлюємо доценту каф. іст. України, І. В. Черніковій, координатору з виховної роботи за допомогу у проведенні такої зустрічі.

Т. Ф. Полосіна, зав. чит. залом № 1

18 травня 2018 року в ХНПУ імені Г. С. Сковороди (вул. Валентинівська, 2) – за сприяння Генерального Консульства Республіки Польща в Харкові – відбувся Міжнародний круглий стіл "Боротьба за незалежність: польський і український виміри (1914 - 1921рр.)".

До нашого Вузу завітали: Генеральний Консул Республіки Польща в Харкові п. Я. Яблонський, Надзвичайний і Повноважний посол Республіки Польщі в Грузії п. М. Машкевич, перший заступник Голови Харківської державної адміністрації п. А. Бабічев, начальник департаменту науки і освіти Харківської міської ради п. О. Деменко, керівники польських центрів в установах Харківської області, викладачі і студенти університету.

Спільними зусиллями українські і польські науковці проаналізували один з ключових моментів в історичному розвитку України і Польщі, коли в них з'явився шанс відновити свою незалежність на руїнах мультинаціональних імперій. Польща скористалася цією можливістю, а Україна – ні.

Наукова бібліотека представила книжкову виставку документів, відображаючих ці події. До перегляду долучились всі бажаючі.

Зацікавлені студенти знайомляться з представленою літературою

Святкові дні

Подорож у незвіданий світ

18 травня музейні працівники всього світу відзначають своє професійне свято — День музеїв. Колектив бібліотеки приєднується до святкування та залюбки продовжує подорожувати куточками Слобожанщини, а щоб по-новому поглянути на неї, варто відвідати місцеві музеї. Поспішаймо, у нас попереду мальовниче м. Чугуїв, святе та чисте смт. Кочеток та смт. Печеніги.

Художньо-меморіальний музей
І. Ю. Рєпіна, м. Чугуїв

Ніхто не знає який це винятковий трюк організувати виїзну екскурсію і на один день стати екскурсоводом, керівником групи. Бібліотекаряю все під силу, адже його професія це не покликання, а стан особливий душі, тому... Ласкаво просимо!

Місто твоїх вражень

Сьогодні Чугуїв - єдине в Україні місто, де збереглися планування, окремі будівлі і цілі ансамблі центру військових поселень. Древній Чугуїв багатий історичними і архітектурними пам'ятками першої половини XIX століття. Датою заснування прийнято вважати 1638 рік, тобто 2018 рік — ювілейний, 380 років існування. Чугуїв пов'язаний з іменами видатних людей. Це Ілля Рєпін, Іван Кожедуб, Олексій Леонов і ціла плеяда всесвітньо відомих льотчиків і воєначальників.

Ілля Рєпін - гордість міста. У 1956 р. в центрі міста відкрито пам'ятник І. Ю. Рєпіна роботи М. Г. Манізера. Поставлені меморіальні знаки і в інших місцях Чугуєва, пов'язаних з ім'ям художника. Створено історико-культурний заповідник ім. І. Ю. Рєпіна, куди входить будинок-музей (відкритий в 1969 р.) з пам'ятником, меморіальним знаком і майстернею художника.

Ми завітали до Художньо-меморіального музею І. Ю. Рєпіна: для нас провели екскурсії в Меморіальному музеї і Майстерні художника. Чугуївський художньо-меморіальний музей І. Ю. Рєпіна відкрився в 1969 році, до 125-річчя від дня народження художника. Основна увага в експозиції музею приділено «Чугуївському» періоду в житті і творчості І. Ю. Рєпіна, а також тісним зв'язкам художника з Україною, що не переривалися протягом усього життя. У вільний

Храм Володимирської ікони Божої
Матері, смт. Кочеток

час екскурсійна група продовжила знайомство з визначними пам'ятками міста Чугуєва, відвідавши Покровський собор, 1834 року побудови і картинну галерею «Лауреати премії ім. І. Ю. Рєпіна».

Як кажуть городяни: «Покровський собор - унікальное место нашего любимого города! Возражаясь буквально на глазах, он стал самым притягательным и посещаемым местом в городе! Как приятно видеть счастливые лица веряны, приходящих сюда с детьми, внуками. Огромное спасибо служителям храма за их усердный труд, возрождающий нашу духовность!»

Попереду нас чекав Кочеток

Для нас були відкриті двері Храму Володимирської ікони Божої Матері, 1830 року побудови, одного з найкрасивіших в Харківській обл. Церква стоїть в надзвичайно красивому місці, на березі р. Сіверського Донець.

Біло-блакитний Храм видно здалеку, сюди приходив з батьками маленький Ілля Рєпін, а також Храм згодом став прототипом церкви в відомій картині І. Рєпіна "Хресний хід". І зараз сюди з'їжджаються професійні художники та аматори, щоб відтворити його на полотні.

Кочетоцька церква, як кажуть церковнослужителі "намоленная, с хорошей аурой". Храм знаходиться за межею міста Чугуєва, але багато городян приїжджають сюди молитися, обвінчатися або хрестити дітей. Храм всім дає віру і заспокоєння. В цьому переконалися всі бажаючі. Поїхали далі...

Музей замість в'язниці

Невелика непримітна будівля в центрі Печеніг - найважливіше і цікаве для селища. Це - місцевий краєзнавчий музей імені Трохима Сулими - людини,

Краєзнавчий музей Печенізького
району ім. Т. А. Сулими

що збила унікальну колекцію і вивчила історію Печенег в найдрібніших подробицях. Основна функція музею - це збір матеріальних, інформаційних джерел і фотографій для того, щоб зберегти історію Печеніг для майбутніх поколінь. Ми рушили за екскурсоводом.

Після дня вражень, на прохання більшості, ми приїхали на Печенізьке водосховище, відоме в народі як Салтівське море. Наймальовничий куточок Печеніг, яке має властивість притягувати немов магніт. Ще один скарб в Харківській області. Знайшлися охочі відкрити купальний сезон, походити по березі, намочивши втомлені ніжки або просто помилуватися тутешніми просторами, відпочиваючи у воді. Чудове завершення екскурсійного дня.

Р. С. Дякуємо за підтримку та безпосередню участь в організації екскурсії Первинній Профспілковій організації ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Мажара Світлана Сергіївна — задоволений автор, організатор і керівник екскурсійної групи

Найцікавіше ↓

<http://project642790.tilda.ws/page2944357.html>

Бібліотечні новини

Азбука здоров'я

Підсумки акції “Подаруй бібліотеці книгу”

Наукова бібліотека університету брала участь у валеологічній акції «Здоров'я молоді — здоров'я нації», присвяченій Всесвітньому дню здоров'я, яка відбулася 5 квітня 2018 року у ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Відповідальна Тетяна Іванівна Неудачина,
зав. від. довід.-бібліогр. роботи

Співробітниками бібліотеки було представлено виставку літератури за темою: «Спеціальна, інклюзивна і здоров'язбережувальна освіта», а також два рекомендаційні бібліографічні покажчики, які підготували співробітники довідково-бібліографічного відділу за темою: «Фізкультура як спосіб життя: здоров'язбережувальні технології в освітньому середовищі» та «Інклюзивна освіта в Україні: шляхи від теорії до практики». Документи, які включено до покажчиків, знаходяться у фонді Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Запрошуємо ознайомитися:

→ з бібліографічним покажчиком «Фізкультура як спосіб життя: здоров'язбережувальні технології в освітньому середовищі», складеним у 2016 році, за посиланням:

<http://ru.calameo.com/read/005226975c1408d30b625>

→ з бібліографічним покажчиком «Інклюзивна освіта в Україні: шляхи від теорії до практики», складеним у 2017 році, за посиланням:

<http://ru.calameo.com/read/00522697585fbd2debf7>

В лютому цього року розпочалася благодійна акція, всі бажаючі мали змогу подарувати нашій бібліотеці свої книжки.

31 травня 2018 року підводимо підсумки акції. Майже 700 примірників книг поповнили фонди читальних залів і абонементів Наукової бібліотеки.

Серед найактивніших учасників:

1. Факультет мистецтв;
2. Факультет початкового навчання (кафедра теорії і методики викладання філологічних дисциплін у початковій школі);
3. Ректорат ХНПУ імені Г. С. Сковороди.
4. Та інші.

Факультет початкового навчання ХНПУ імені Г. С. Сковороди

Факультет початкового навчання активно долучився до акції

“Подаруй бібліотеці книгу”

Вже зібрано понад 80 книг!

А книги все несуть і несуть!

Дякуємо всім учасникам!

Пост з Facebook, 24 квітня 2018 року

Висловлюємо щирі подяку всім студентам, викладачам та співробітникам університету за активну участь у благодійній акції «Подаруй бібліотеці книгу». Ваша участь — це неоціненний внесок у поповнення та оновлення фонду бібліотеки.

З повагою, І. Л. Терещенко,

зав. відділом комплектування та технічної обробки документів.

“Невичерпний скарб”

Засновник — колектив Наукової бібліотеки ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Електронний бюлетень виходить один раз у квартал. Видається укр. та рос. мовами.

Адреса редакції: м. Харків, вул. Валентинівська, 2, корп. Б., кімн. 205. Тел. (0572)68-11-72

Е-mail редакції: skarab.library@gmail.com

Головний редактор: Коробкіна Олена Геннадіївна

Редактори: Романовська О. І., Кожан Л. І.

Дизайн, верстка: Мажара С. С.